

၁၇

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ขอรุ่งจาก การทดลอง เป็นต่อไปนี้

๙. การเฉลยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เมื่อได้คัดแนนความจำรายการแรกจากการสอบ ครั้งที่ ๑ และ
คัดแนนความจำรายการแรกจากการสอบครั้งที่ ๒ จะนำมาเปรียบเทียบกัน เพื่อหา
การอยลละของความจำ จากสูตร

$$\text{ร้อยละของความชำรุดจากการแกะ} = \frac{(X_2)}{X_1} \cdot 100$$

X₁ = คงແນຄວາມຈໍາຮາຍກາຮແຮກຈາກກາຮສອນຄຽງທີ່

X2 = ค่าແນ່ນຄວາມຈໍາරາຍກາຮແຮງຈາກກາຮສອບຮັງທີ ๒

เมื่อไก่คะแนนร้อยละของความจำารายการแรกของผู้รับการทดสอบ
ทั้งหมด ๒๕ คนแล้ว นำมารากค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละเงื่อนไข^๑
การทดสอบทั้ง ๔ เงื่อนไข จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum \left(\frac{X_1}{X_2} \right) \cdot 100}{N}$$

\bar{X} = หมายความว่า ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจ

$\sum \left(\frac{x_1}{x_2} \right) \cdot 100 =$ ผลรวมของคะแนนร้อยละของความจำารายการแรก

N = จำนวนเข้ารับการทดลอง

การเนลยและส่วนเบียง เปนมาตรฐานจากตะแหนรอยละของความจำ
รายการแรก แลคงไว้ในครารงที่ ๑

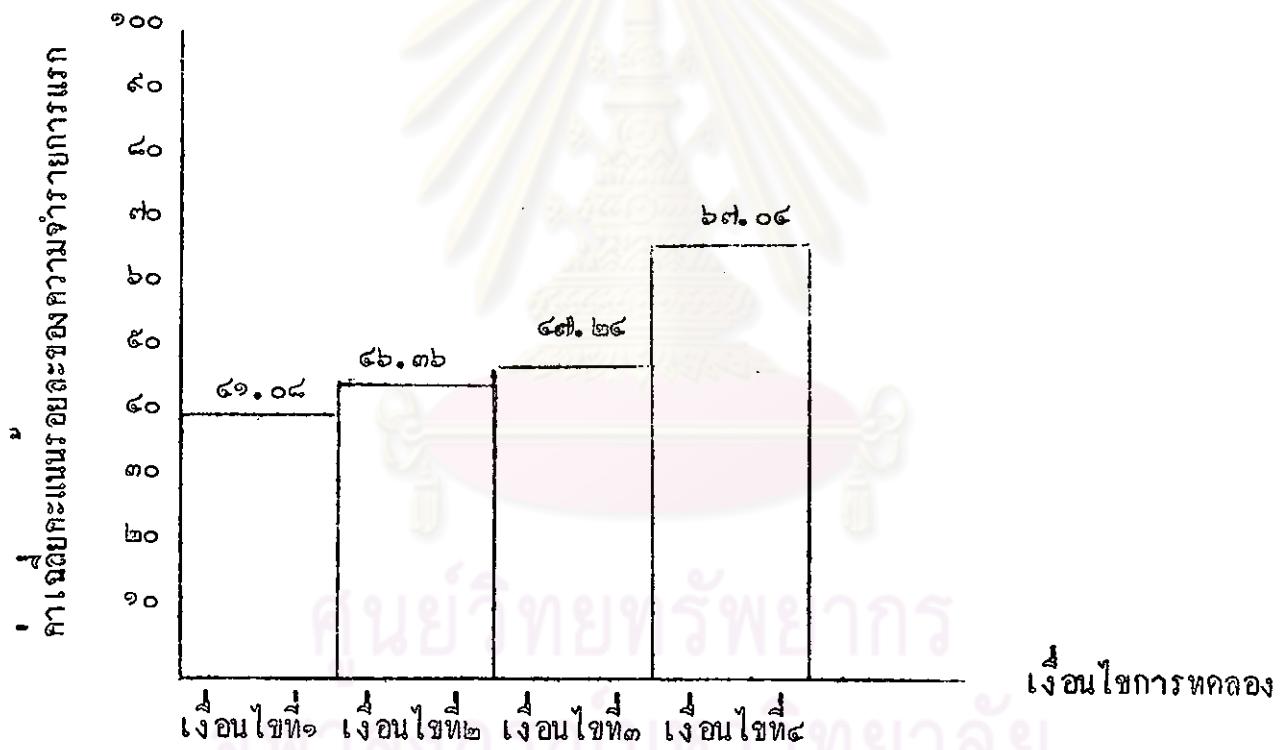
ตารางที่ ๑ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรายละเอียดของ
ความจำรายการแรกในแต่ละเงื่อนไขการทดลอง

เงื่อนไขการทดลอง	รายละเอียดของความจำ	
	X	S. D.
เงื่อนไขที่ ๑ จำและสอบถามรายการ	๔๙.๐๘	๒๖.๔๔
เงื่อนไขที่ ๒ บอกให้ลืมรายการที่ ๑	๔๖.๓๖	๒๔.๕๗
เงื่อนไขที่ ๓ บอกให้ลืมรายการที่ ๑	๔๗.๒๔	๒๙.๓๙
เงื่อนไขที่ ๔ บอกให้ลืมรายการที่ ๑ และ ๒	๖๗.๐๔	๒๙.๓๐

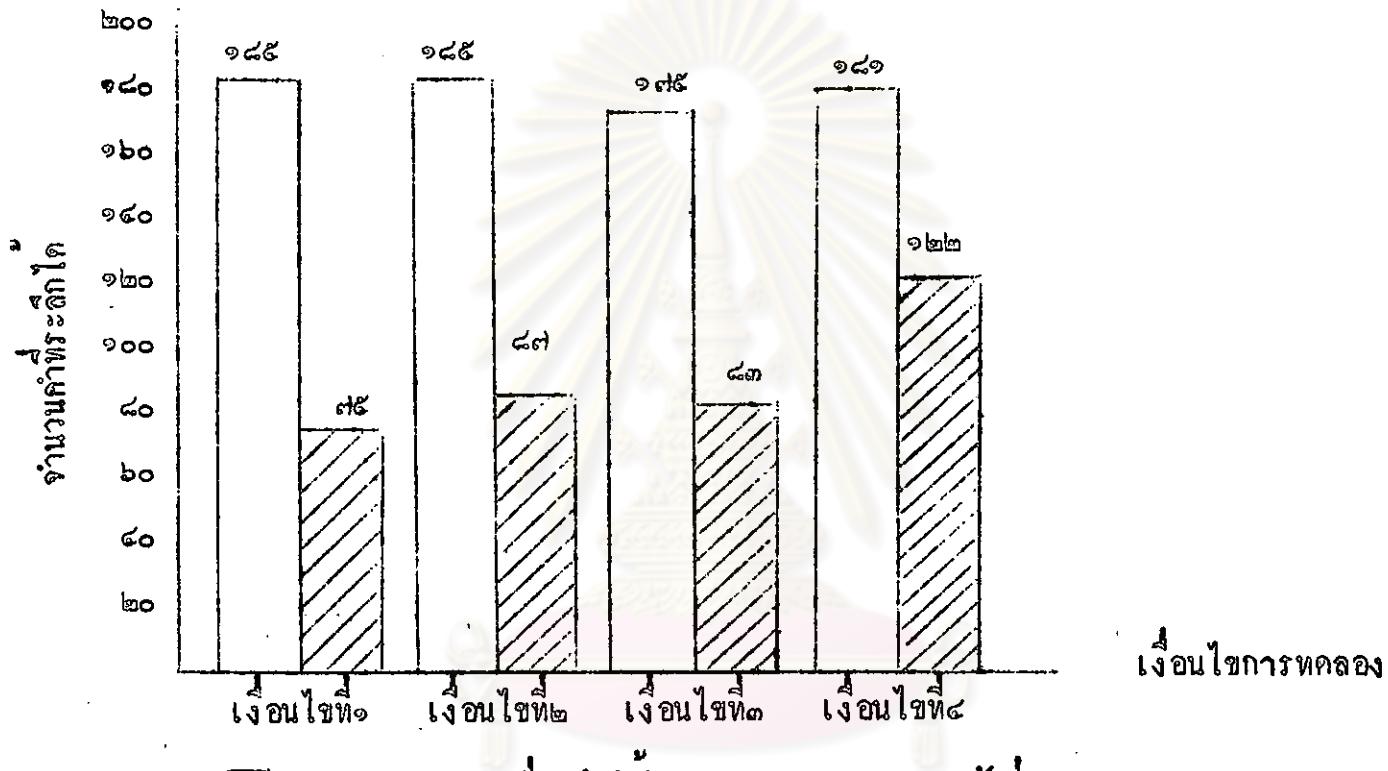
คุณยุวพัฒน์พยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้เห็นชัดเจน จึงแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของ
ของความจำรายการแรกด้วยกราฟ ตามรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของความจำรายการแรก

รูปที่ ๖ ตารางเปรียบเทียบคะแนนที่เป็นจำนวนคำที่ระลึกไว้ในการสอบรายการแรก
ครั้งที่ ๑ และคะแนนที่เป็นจำนวนคำที่ระลึกไว้ในการสอบรายการแรก
ครั้งที่ ๒ ของบุรุษการทดลอง ๒๔ คน

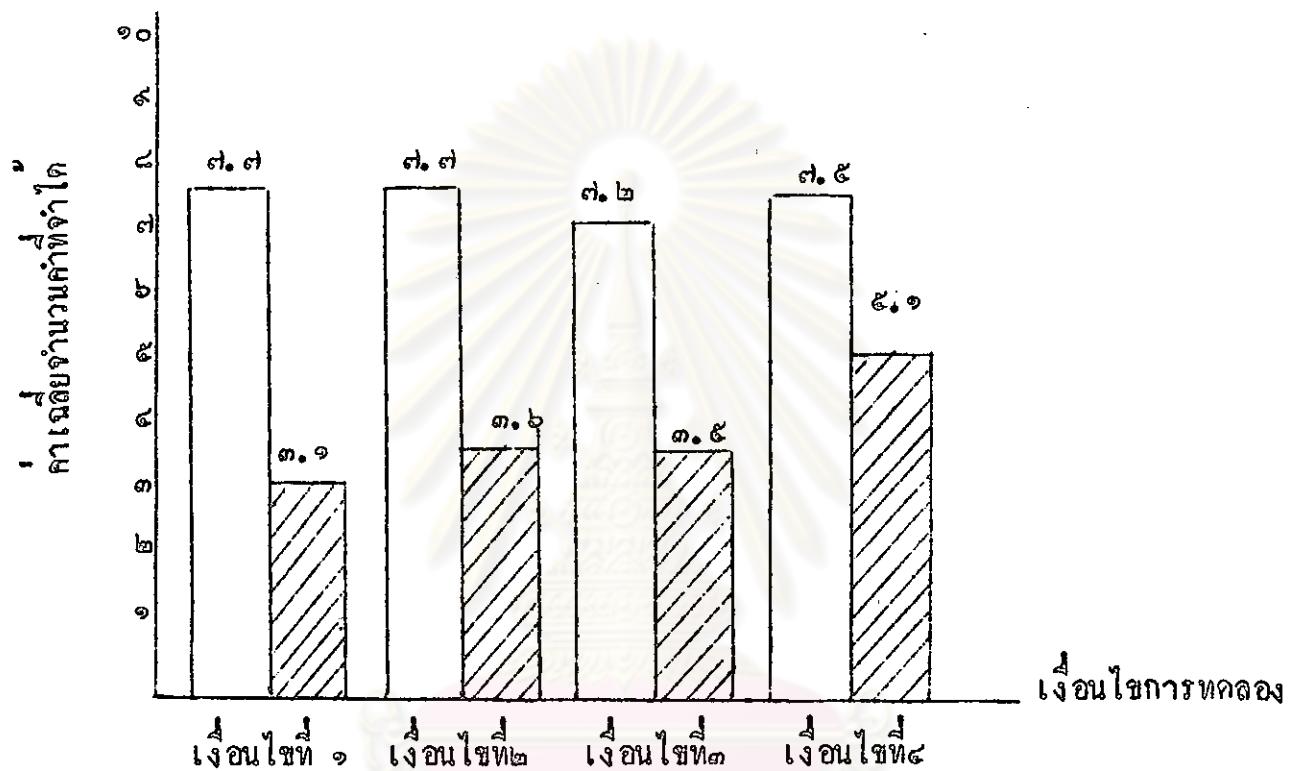
เงื่อนไขการทดลอง

จำนวนคำที่ระลึกไว้ในการสอบรายการแรกครั้งที่ ๑

จำนวนคำที่ระลึกไว้ในการสอบรายการแรกครั้งที่ ๒

จากรูปที่ ๖ พบว่า การระลึกคำรายการแรกจากการสอบครั้งที่ ๑ ของบุรุษการทดลองทั้ง ๒๔ เงื่อนไข มีจำนวนพอ ๆ กัน คือ ๑๔๕, ๑๔๕, ๑๓๕ และ ๑๔๑ คะแนนตามลำดับ ส่วนการระลึกคำรายการแรกครั้งที่ ๒ ในเงื่อนไขการทดลองที่ ๑ บอกให้ลืมรายการที่ ๒ และ ๑ ระลึกใหม่ก็สูง (๑๒๕ คะแนน) เงื่อนไขการทดลองที่นับที่ ๑ จำและสอบทุกรายการ ระลึกได้น้อยที่สุด (๕๕ คะแนน) ส่วนเงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๒ บอกให้ลืมรายการที่ ๒ และเงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๑ บอกให้ลืมรายการที่ ๑ ระลึกได้พอ ๆ กัน (๘๕ และ ๙๕ คะแนน)

รูปที่ ๑ ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย จำนวนคำที่จำได้ ท่อ ผู้รับการทดสอบ ๙ คน
จากผู้รับการทดสอบ ๒๔ คน

ค่าเฉลี่ยจำนวนคำที่จำได้ ท่อ ผู้รับการทดสอบ ๙ คน
ของความจำรายการแรก จากการสอบครั้งที่ ๑

ค่าเฉลี่ยจำนวนคำที่จำได้ ท่อ ผู้รับการทดสอบ ๙ คน ของ
ความจำรายการแรก จากการสอบครั้งที่สอง

ค่าเฉลี่ยจำนวนคำที่จำได้ ไม่มาจากการสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยจำนวนคำที่จำได้ ท่อ ผู้รับการทดสอบ ๙ คน

$\sum X$ = ผลรวมของจำนวนคำที่ระลึกได้ ของผู้รับการทดสอบในการสอบ
แต่ละครั้ง

N = จำนวนผู้รับการทดสอบ

๖. วิเคราะห์ความแปรปรวนตามแบบ ๑ องค์ประกอบโดยวิธีวัดซ้ำ

(Single Factor Analysis of Variance With Repeated Measure)

จากคะแนนร้อยละของความจำารายการแรก จากเงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๑ จำและสอบทุกรายการ เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๒ บอกให้มีรายการที่ ๒ เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๓ บอกให้มีรายการที่ ๓ และเงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๔ บอกให้มีรายการที่ ๔ และ ๓ แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนร้อยละของความจำารายการแรก จากเงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๑ จำและสอบทุกรายการ เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๒ บอกให้มีรายการที่ ๒ เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๓ บอกให้มีรายการที่ ๓ และเงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๔ บอกให้มีรายการที่ ๔ และ ๓

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F ที่คำนวณได้ F จากการ
ระหว่างผู้รับการทดลอง	๒๐๙๘๔.๙๓	๒		
ภายในผู้รับการทดลอง	๖๒๙๗๔.๕๙	๕๙		
-เงื่อนไขการทดลอง	๔๗๔.๔๙	๑	๑๙๙.๔๙	๔.๐๓*
ส่วนที่เหลือ	๕๙๔๒๓.๙๙	๖๙	๗๖๕.๕๖	
รวม	๒๗๒๗๗.๕๕	๖๕		

ระหว่างผู้รับการทดลอง
ภายในผู้รับการทดลอง
-เงื่อนไขการทดลอง
ส่วนที่เหลือ

P < .05

จากการเปรียบเทียบคะแนนร้อยละของความจำารายการแรก ในเงื่อนไข การทดลองทั้ง ๔ เงื่อนไข พบว่า ค่าของ F ที่คำนวนได้จากคะแนนร้อยละของความจำารายการแรก มีค่ามากกว่า ค่า F จากตาราง ($F_{3, 64} = 2.54$) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ แสดงว่า เงื่อนไขการทดลองทั้ง ๔แบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ จึงได้เปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละเงื่อนไขการทดลอง ตามวิธีของนิวเมน - คูลส์ (Newman-Keuls Test) ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง จากการคะแนนร้อยละของความจำารายการแรก ของเงื่อนไขการทดลองทั้ง ๔ แบบ คือ เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๑ จำและสอบทุกรายการ เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๒ บอกให้ลืมรายการที่ ๒ เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๓ บอกให้ลืมรายการที่ ๓ และ เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๔ บอกให้ลืมรายการที่ ๒ และ ๓

ส่วนประกอบมูลฐาน	คะแนนรวม	ลำดับที่ ๑	ลำดับที่ ๒	ลำดับที่ ๓	ลำดับที่ ๔
	๕๘๖.๐๙	๗๗๗.๗๙	๗๗๗.๗๙	๗๗๗.๗๙	๗๖๐.๘๔

ลำดับที่ ๑	๕๘๖.๐๙	-	๗๗๗.๗๙	๗๗๗.๗๙	๗๖๐.๘๔ *
ลำดับที่ ๒	๗๗๗.๗๙	-		๖๒๖.๗๗	๕๘๖.๗๗
ลำดับที่ ๓	๗๗๗.๗๙		-		๕๘๖.๗๗ *
ลำดับที่ ๔	๗๖๐.๘๔			-	

\sqrt{nMSres}	q .๕๕ (๑, ๖๔)	๒.๘๗	๓.๗๙	๓.๗๙
	q .๕๕ (๑, ๖๔)	๓.๗๙	๕.๕๙	๕.๕๙

P. < .๐๕

จากตาราง พบว่า เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๔ บอกให้ล้มรายการที่ ๒ และ ๓ เมื่อยุ่นในลำดับที่ ๔ จะแตกต่างกับเงื่อนไขการทดลองอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ส่วนเงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๙ จำและสอนทุกรายการ เงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๒ บอกให้ล้มรายการที่ ๒ และเงื่อนไขการทดลองแบบที่ ๓ บอกให้ล้มรายการที่ ๓ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย